

2008. szeptember 4., csütörtök

26. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az infrastruktúra minőségét és kapacitását szolgáló többéves szerződésekre vonatkozóan nyújtson be határozottabb ajánlásokat (a 2001/14/EK irányelv ⁽¹⁾ 6. cikke jelenlegi végrehajtásának átlátható nyomon követése alapján); e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat e többéves finanszírozási keretek végrehajtására a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a vasúti infrastruktúrák üzemeltetői számára a karbantartási és felújítási szükségleteikkel összefüggésben (amelyek megfelelő állami finanszírozást tesznek szükségessé);

27. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a nagysebességű vonalak elkülönített használatára – pl. a könnyű rakományok szállítására – irányuló projekteket;

28. indítványozza, hogy a Bizottság készítsen felmérést az Európai Unióban található, műholdas helymeghatározási rendszerrel felszerelt tehervagonokról annak érdekében, hogy ennek alapján ellenőrizhető legyen e rendszerek határokon átnyúló együttműködtethetősége és kompatibilitása a rendelkezésre álló technológiákkal, biztosítsa, hogy az új járművek együttműködtethető műholdas helymeghatározási rendszerrel készüljenek, és hogy mozdítsa elő a meglévő tehervagonok átalakítását; támogatja a rakodási eljárások bevált gyakorlatának elfogadását, amelynek révén úgy alakítják át az intermodális láncot az át- és kirakodások elejétől a végéig, hogy az ágazat egészében nőjön a hatékonyság;

29. hangsúlyozza, hogy a teherszállítási piaccal foglalkozó hatóságok igazgatási eljárásait egységesíteni és egyszerűsíteni kell, valamint egyszerűsített vámszabályokra és vámkezelési folyamatokra van szükség; különösen üdvözlí az akadályok nélküli európai tengeri szállítási tér létrehozásáról szóló határozatot, és sürgeti a Bizottságot, hogy kérje fel a megfelelő nemzetközi szövetségeket és szervezeteket egy egységes intermodális fuvarokmány kidolgozására;

30. hangsúlyozza, hogy az egyetemeken nincs megfelelő logisztikai oktatás, és ezért felszólítja a tagállamokat, hogy a logisztikai és a teherszállítási ágazatban biztosítsanak kifejezett elsőbbséget a felsőoktatás és a továbbképzés számára;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy a szállítási módok integrációjának és együttműködtethetőségének biztosítása érdekében támogassa az adatszintű szabványos információáramlással kapcsolatos projekteket, kutatást és munkát;

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ A vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 75, 2001.3.15., 29. o.).

A 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálata

P6_TA(2008)0410

Az Európai Parlament 2008. szeptember 4-i állásfoglalása a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálatáról (2007/2252(INI))

(2009/C 295 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv félidős felülvizsgálatáról szóló közleményére (COM(2007)0314),
- tekintettel a 2005. február 23-i, a környezetvédelem és egészségügy terén 2004–2010 között megvalósítandó európai cselekvési tervre vonatkozó állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 264. o.

2008. szeptember 4., csütörtök

- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 2007. július 27-i „Principles for evaluating health risks in children associated with exposure to chemicals” (A gyermekek egészségét a vegyi anyagoknak való kitettség miatt fenyegető kockázatok megítélésének alapelvei) című jelentésére,
 - tekintettel az EK-Szerződés 152. és 174. cikkére, amely az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét célozza,
 - a közegészségügyre vonatkozó közösségi cselekvési program (2007–2013) elfogadásáról szóló, 2007. október 23-i 1350/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A6-0260/2008),
- A. mivel 2003. óta az Európai Unió egészségvédelmi politikája az egészségügyi, a környezetvédelmi és a kutatási ágazat közötti szélesebb körű együttműködésen alapul, amely révén várhatóan időben létrejöhet egy koherens és integrált környezet-egészségvédelmi stratégia;
- B. mivel a környezetvédelem és egészségügy terén megvalósítandó első uniós cselekvési terv (2004–2010) (COM(2004)0416) keretében a jelenlegi főbb témakörök, azaz a mutatók kidolgozása, az integrált nyomon követés kidolgozása, a vonatkozó adatok összegyűjtése és értékelése, valamint a kutatások számának növelése által könnyebben megérthetőek a szennyező források és az egészségügyi következmények közötti összefüggések, azonban ez nyilvánvalóan nem elegendő a környezeti tényezőkkel összefüggő megbetegedések növekvő számának csökkentéséhez;
- C. mivel szinte lehetetlen a cselekvési terv félidős mérlegének felállítása, tekintve, hogy nem tartalmaz világos és számszerű célkitűzést, továbbá, hogy nehezen behatárolható a hozzá rendelt teljes költségvetés, és mindenképpen elégtelen annak hatékony előmozdításához;
- D. mivel az egészségügyre vonatkozó program (2008–2013) céljaként különösen olyan, az egészséget hagyományosan meghatározó tényezőkkel kapcsolatos intézkedéseket rögzít, mint amilyen a táplálkozás, a dohányzás, az alkohol- és kábítószerfogyasztás; mivel a 2004 és 2010 közötti időszakra vonatkozó jelen cselekvési tervnek új egészségügyi kihívásokra kell összpontosítania, és ezenfelül az emberi egészségre hatást kifejtő, meghatározó környezeti tényezőkkel kell foglalkoznia, mint amilyen a külső és a belső levegő minősége, az elektromágneses hullámok, a nanorészecskék és az aggodalomra okot adó vegyi (karcinogén, mutagén és teratogén – CMR besorolású, vagy endokrin-romboló tulajdonságú) anyagok, illetve az éghajlatváltozás egészségügyi hatásai;
- E. mivel a légzőszervi megbetegedések, amelyeket többek között a szabadtéri és a beltéri légszennyezettség okoz, az Unión belül a második helyen állnak a halálozási okok között, valamint a következmények, az előfordulás és a költségek vonatkozásában, továbbá az öt évnél fiatalabb gyermekek körében bekövetkező halálozások legfőbb kiváltó okai;
- F. mivel különösen a finom részecskék és a talajközeli ózon által előidézett légköri szennyezés jelentős veszélyt jelent az emberi egészségre nézve, ami kihat a gyermekek megfelelő fejlődésére és csökkenti a várható élettartamot az EU-ban ⁽²⁾;
- G. mivel a Közösségnek a szubszidiaritás és az arányosság elve alapján többet kellene tennie a városi környezet-egészségügy, különösen a beltéri levegőminőség kérdését tekintve, a háztartási környezet-szennyezés ellen, tekintettel arra, hogy egy európai polgár idejének több mint 90 %-át épületen belül tölti;

⁽¹⁾ HL L 301., 2007.11.20., 3. o.

⁽²⁾ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Európai környezet – Negyedik értékelés. Összefoglaló” című jelentése (2007.10.10.).

2008. szeptember 4., csütörtök

- H. mivel a WHO által a környezetvédelem és az egészségügy tárgyában 2004. és 2007. között rendezett miniszteri konferenciák hangsúlyozták a vegyi szennyezőanyagok komplex, szuperponált hatása és az egyes krónikus zavarok valamint megbetegedések közötti kapcsolatot, különösen a gyerekek esetében; mivel ezeket az aggodalmakat az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programjának (UNEP) és Kormányközi Kémiai Biztonsági Fórum hivatalos dokumentumai is kifejezik;
- I. mivel egyre több tudományos adat támasztja alá, hogy bizonyos daganatos betegségeket – például az epehólyagrákot, a csontrákot, a tüdőrákot, a bőrrákot, az emlőrákot és másokat – a vegyi anyagok, a sugárzás, a levegőben lebegő részecskék és más környezeti tényezők okozzák;
- J. mivel e környezet-egészségügyi problémák mellett olyan új megbetegedések és szindrómák is megjelentek az utóbbi években, mint az egyszerre többféle vegyi anyagra való túlérzékenység, fogászati amalgám-szindróma, az elektromágneses sugárzásra, az egészségtelen épületekre való túlérzékenység, vagy a gyermekeknél a figyelemzavar és a hiperaktivitás (Attention deficit and hyperactivity syndrome);
- K. mivel az elővigyázatosság elvét 1992. óta a Szerződés kifejezetten kimondja, az Európai Községek Bírósága e közösségi jogi alapelv tartalmát és hatályát számos alkalommal a Közösség környezeti-és egészségvédelmi politikájának egyik alapjaként kezeli ⁽¹⁾;
- L. mivel az elővigyázatosság elvéről szóló 2000. február 2-i bizottsági közleményben (COM(2000)0001) meghatározott szempontok rendkívül ellentmondásosak, és nem alkalmazhatóak;
- M. tekintettel az emberi biomonitring, mint az európai népesség szennyezettségnek kitettségére vonatkozó értékelés eszközének fontosságára, és a Parlament által a fent említett 2005. február 23-i állásfoglalás 3. pontjában, valamint a Tanács környezetvédelmi kérdéseket tárgyaló 2007. december 20-i ülésének megállapításaiban kifejtett, számtalanszor említett, uniós szintű biomonitring-program megvalósításának felgyorsítására irányuló szándékra;
- N. mivel köztudott, hogy az éghajlatváltozás jelentős mértékben növelheti bizonyos betegségek súlyosságát és előfordulásának gyakoriságát, különös tekintettel a meleghullámok gyakoriságára, az árvizekre és a tűzvészre, amelyek az EU-ban a legsűrűbben előforduló természeti katasztrófák, valamint járulékos betegségeket, elégtelen higiénia és halált okozhatnak, elismerve ugyanakkor az éghajlatváltozás enyhítését szolgáló intézkedések egészségre gyakorolt jótékony hatásait;
- O. mivel az éghajlatváltozás jelentős hatást fog gyakorolni az emberi egészségre, többek között bizonyos fertőző és parazitás megbetegedések kialakulásának elősegítése révén, főként a hőmérséklet és a páratartalom megváltozása, valamint ezeknek az ökoszisztémákra, állatokra, növényekre, rovarokra, parazitákra, protozoonokra, mikrobákra és vírusokra gyakorolt hatásai miatt;
- P. mivel az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i, a vízügyi politika kereteit megteremtő 2000/60/EK irányelve ⁽²⁾ és annak származékos irányelvei világos rendelkezéseket tartalmaznak az egészséges vizek megőrzésével és helyreállításával kapcsolatban;
- Q. mivel a környezetvédelmi orvostudomány az orvostudomány egy fiatal ága, amely ma még egy túlságosan töredékes és a tagállamok szerint nem egyenrangú egyetemi oktatáson alapul, amelyet ezért támogatni és fejleszteni kellene az Unión belül;
- R. mivel a környezeti tényezők eredményeként szenvedő emberek száma nő, és járványtani felméréseket kellene készíteni annak érdekében, hogy képet kaphassunk a teljesen vagy részben környezeti tényezők által előidézett betegségekről;

⁽¹⁾ A C-192/01. sz. Bizottság kontra Dánia ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-9693. o.); a C-127/02. sz. Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee és Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-7405. o.).

⁽²⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

2008. szeptember 4., csütörtök

1. elismeri a Bizottság által 2004-es cselekvési terv óta tett erőfeszítéseket, elsősorban a környezetre és az egészségre vonatkozó információs hálózat fejlesztése, az integráció, az e területen folytatott európai kutatások megerősítése és a szakosodott nemzetközi szervezetekkel, például a WHO-val folytatott együttműködés terén;
2. ugyanakkor úgy véli, hogy egy ilyen cselekvési terv magában hordozza a kudarc lehetőségét is, amennyiben kizárólag a fennálló közösségi politikák mentén működik, és nem egy, a környezeti tényezőkkel összefüggő betegségek csökkentésére irányuló megelőző politika alapul, és nem rendelkezik világos és számszerű célkitűzéssel;
3. felhívja a Bizottság figyelmét, hogy a WHO égisze alatt már megvalósult olyan program, amelynek keretében a WHO tagállamok kialakították saját nemzeti és helyi környezet-egészségi cselekvési tervüket, amely konkrét célkitűzéseket, és megvalósítási tervet tartalmazott; ezért ajánlja a Bizottságnak, hogy a WHO ezen programját vizsgálja meg mint lehetséges modellt, amely a jövőben az Európai Unió számára is hasznos példaként szolgálhat;
4. rendkívül sajnálja, hogy a Bizottság, azon belül pontosabban a Kutatási Főigazgatósága nem biztosított a 2008-as évre megfelelő finanszírozást az emberi biomonitoringhoz, annak ellenére, hogy vállalta a tagállamok és a Parlament felé az uniós szintű monitoring egységes megközelítését;
5. felhívja a Bizottságot arra is, hogy a 2010. évre két, már 2004-ben rögzített alapvető célkitűzést teljesítsen és e célkitűzésekhez biztosítson és hajtson végre megvalósítható kommunikációs stratégiát: egyrészt a polgárok figyelmének felkeltését az egészségükre kihatással lévő környezetszennyezés iránt, másrészt a kockázatok csökkentésére irányuló európai politika felülvizsgálatát és kiigazítását;
6. határozottan ajánlja, hogy a tagállamok és a Bizottság teljesítsék a közösségi jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségeiket;
7. hangsúlyozza, hogy a környezeti tényezők egészségre gyakorolt hatásának értékelésekor először és legfőképpen a veszélyeztetett csoportokat, mint például a várandós nőket, az újszülötteket, a gyermekeket és az időseket vegyék figyelembe;
8. arra szólít fel, hogy fordítsanak különös figyelmet a szennyezőanyagokra leginkább érzékeny veszélyeztetett csoportokra, azáltal, hogy megalapozott beltéri levegőminőség-kezelő gyakorlatok elfogadása révén az egészségügyi ellátó létesítményekben és az iskolákban a beltéri környezeti szennyezőanyagokkal szembeni expozíció csökkentését szolgáló intézkedéseket vezetnek be;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy a meglévő jogszabályok felülvizsgálatára irányuló javaslatok kidolgozásakor e jogszabályokon ne lazítson a lobbiktól, illetve a regionális vagy nemzetközi szervezetektől érkező nyomás hatására;
10. emlékeztet arra, hogy az Uniónak folyamatos, dinamikus és rugalmas megközelítést kell alkalmaznia a cselekvési tervre vonatkozóan, és ezért kiemelkedő fontosságúnak véli, hogy finanszírozzák egy, a környezeti egészségről szóló külön tanulmány elkészítését, amelynek átláthatónak kell lennie, több tudományágot kell érintenie, több nézőpontot kell egyesítenie, és ily módon választ kell adnia a lakosság által a hivatalos szakértői ügynökségek vagy bizottságok felé megfogalmazott aggodalmakra; rámutat, hogy fontos az egészségügyi szakemberek képzésének javítása, a legjobb gyakorlatok közösségi szintű cseréjével együtt;
11. hangsúlyozza, hogy az utóbbi években valós előrelépés történt a környezetpolitika, például a légszennyezettség csökkentése, a vízminőség javítása, a szemétygyűjtési és újrahasznosítási politika a vegyi áruk ellenőrzése és az ólomtartalmú üzemanyag betiltása terén, azonban megállapítja, hogy ugyanakkor az európai politikából továbbra is hiányzik az általános, megelőzésen alapuló stratégia és az elővigyázatosság elvének alkalmazása;
12. ezért kéri a Bizottságot, hogy az Európai Közösségek Bíróságának ítélezési gyakorlata nyomán vizsgálja felül az elővigyázatosság elvének alkalmazása kérdésében a fent említett közleményében megállapított szempontokat, hogy ily módon e cselekvési és biztonsági elv átmeneti és arányos intézkedések elfogadásával a közösségi egészség- és környezetpolitika központi helyére kerüljön;

2008. szeptember 4., csütörtök

13. úgy véli, hogy a termék ártalmatlanságára vonatkozó bizonyítási teher termelőre vagy forgalmazóra történő visszafordítása, amint a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, előírja, hozzájárul az elővigyázatosságon alapuló politika megvalósulásához, és e tekintetben arra ösztönzi a Bizottságot, hogy ezt a kötelezettséget valamennyi termékre vonatkozó közösségi szabályozásban alkalmazza; úgy véli, hogy az állatkísérletek bárminemű fokozását a cselekvési terv keretében el kell kerülni, és teljes körű figyelmet kell fordítani az alternatív módszerek kifejlesztésére és alkalmazására;

14. ismételten kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő konkrét intézkedéseket a beltéri levegőminőségről, amelyek biztosítanák a zárt terek egészséges és biztonságos volta magas szintjének megvalósítását, különösen az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK Tanács irányelv⁽²⁾ felülvizsgálatakor, és javasoljon intézkedéseket az épületek energiahatékonyságának, biztonságosságának, és a berendezésekben és a bútortartásban található vegyi összetevők ártalmatlanságának növelésére;

15. javasolja a Bizottságnak, hogy a környezet egészségre gyakorolt káros hatásainak csökkentése céljából hívja fel a tagállamokat arra, hogy a piaci szereplőket adókedvezmények és/vagy egyéb gazdasági ösztönzők formájában tegyék érdekeltté abban, hogy a beltéri levegő minőségét javítsák, valamint hogy az elektromágneses sugárterhelést épületeikben, fióktelepeiken és irodahelyiségeikben csökkentsék;

16. javasolja a Bizottságnak, hogy foglalkozzon meg az újonnan épülő épületek megfelelő beltéri levegőminőségét garantáló minimumkövetelményeket;

17. ajánlja a Bizottságnak, hogy az egyes európai uniós támogatások odaítélése során a környezetvédelmi kritériumokhoz hasonló módon vegye figyelembe az adott projektnek a beltéri levegőminőségre, az elektromágneses sugárterhelésre, valamint a különösen veszélyeztetett népességcsoportok egészségi állapotára gyakorolt hatását;

18. arra szólít fel, hogy a vízben található, prioritásként kezelt anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásokat a legfrissebb tudományos ismeretek szerint állapítsák meg, és azokat rendszeresen hangolják összes az aktuális tudományos elgondolásokkal;

19. rámutat, hogy egyes tagállamok sikerrel állítottak fel mobil vizsgálati laboratóriumokat vagy „zöld ambulanciákat”, amelyek gyors és megbízható diagnózist adnak a köz- és magánterületeken található élőhelyekről; úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kellene ezt a gyakorlatot az olyan tagállamoknál, amelyek még nem vették át ezt, a szennyezett helyeken közvetlen beavatkozást biztosító módszert;

20. aggódik a nanorészecskéket tartalmazó fogyasztási cikkek biztonságának biztosítására irányuló, célzott jogi rendelkezések hiánya miatt, továbbá azért, mert a Bizottság laza hozzáállást tanúsít azzal kapcsolatban, hogy a nanorészecskék fogyasztási cikkekben való felhasználásának szabályozási keretét – a forgalomba hozott, nanorészecskéket tartalmazó fogyasztási cikkek növekvő számára való tekintettel – felül kell vizsgálni;

21. az elektromágneses mezőkről készített nemzetközi Bio-Initiative jelentés⁽³⁾, több mint 1 500, e tárggyal foglalkozó tanulmányt foglal össze, és megállapítja a mobiltelefonok, UMTS-Wifi-Wimax-Bluetooth típusú mobil kommunikációs eszközök, és a helyhez kötött „DECT” telefonok kibocsátásának az egészségre gyakorolt veszélyeit;

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.; helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.

⁽²⁾ HL L 40., 1989.2.11., 12. o.

⁽³⁾ Független tudósok csoportja tette közzé ezt a jelentést 2007. augusztus 31-én. Részletesebben lásd: www.bioinitiative.org

2008. szeptember 4., csütörtök

22. megállapítja, hogy a lakosságot érő elektromágneses sugárterhelésre vonatkozóan felállított korlátok elavultak, mivel azokat a lakosságot érő elektromágneses sugárterhelés (0 Hz–300 GHz) korlátozásáról szóló, 1999. július 12-i 1999/519/EK tanácsi ajánlás⁽¹⁾ óta nem igazították ki, így természetesen nem vehetik figyelembe sem az információs technológia fejlődését, sem az Európai Környezetvédelmi Ügynöksége ajánlásait, vagy az olyan szigorúbb kibocsátási normákat, mint amelyeket Belgium, Olaszország vagy Ausztria alkalmaz, és nem foglalkoznak a veszélyeztetett csoportok, például a várandós nők, az újszülöttek és a gyermekek kérdésével;

23. ennek megfelelően felkéri a Tanácsot 1999/519/EK ajánlásának oly módon történő módosítására, hogy az vegye figyelembe a tagállamok által alkalmazott legjobb gyakorlatokat, és így szigorúbb terhelési határértékeket szabjon meg a 0,1 MHz és 300 GHz közötti frekvencián elektromágneses hullámokat kibocsátó eszközök számára;

24. rendkívül komoly fenyegetésnek tekinti a globális felmelegedés következtében az Európai Unió területén fellépő számos egészségügyi veszélyt, és felhívja a WHO-t, az illetékes nemzeti ellenőrző hatóságokat, a Bizottságot és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi központot, hogy egymással még nagyobb mértékben együttműködve erősítsék meg a korai figyelmeztető rendszert, és ezáltal korlátozzák az éghajlatváltozás egészségre gyakorolt negatív hatásait;

25. hangsúlyozza, hogy e cselekvési terv számára előnyös lenne, ha az éghajlatváltozás negatív hatásaival kapcsolatos fellépést az emberi egészségre is kiterjesztenék a közösségi szinten szükséges, hatékony alkalmazkodási intézkedések kidolgozásával, mint például:

- módszeres nyilvános oktatási programok és tudatosságnövelés;
- az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedések beépítése a közegészségügyi stratégiákba és programokba, például a fertőző és nem fertőző betegségek, a munkavállalók egészsége és az egészségre veszélyes állatbetegségek terén;
- a járványok kitörésének korai észlelésére irányuló megfelelő felügyelet;
- az egészséggel kapcsolatos korai figyelmeztető rendszerek és válaszadás;
- a meglevő környezeti adatfigyelő hálózatok összehangolása a járványok kitörésével foglalkozó hálózatokkal;

26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy adjanak megfelelő válaszokat az éghajlatváltozás miatt jelentkező új fenyegetésekre, például az egyre gyakrabban megjelenő új vírusokra és azonosítatlan kórokozókra, és alkalmazzák az új kórokozók visszaszorítására szolgáló, rendelkezésre álló technológiákat, amelyek csökkentik a vér útján terjedő ismert és ismeretlen vírusok és kórokozók terjedését;

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „2020-ra 20–20 % – Az éghajlatváltozásból származó lehetőségek Európa számára” című közlemény (COM(2008)0030) jelenlegi költség-haszon hatásvizsgálata a csökkent levegőszennyezés egészségre gyakorolt jótékony hatásaival csak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2020-ig megvalósuló 20 %-os csökkenése szintjén foglalkozik; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egészségre gyakorolt (kiegészítő) járulékos jótékony hatásokat különböző mértékben nagyra törő szinteken – az éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi testület ajánlásaival összhangban, miszerint 2020-ra az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának hazai csökkenése 25–40 %, illetve esetleg 50 % vagy ennél több legyen – sürgősen vizsgálja meg és hatásvizsgálatban modellezze;

28. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a mentális egészség komoly problémáját, tekintettel az EU-ban elkövetett öngyilkosságok számára, és fordítson több forrást a megfelelő megelőző stratégiák és terápiák kialakítására;

29. megismétli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak támogatniuk kell a WHO által kidolgozott, a gyermekekre irányuló európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervet, hogy azt mind az EU-ban, mind pedig a kétoldalú fejlesztési politikában ösztönöznüik kell, valamint hogy a WHO európai régióján kívül hasonló folyamatok ösztönzésére kell sort keríteni;

⁽¹⁾ HL L 199., 1999.7.30., 59. o.

2008. szeptember 4., csütörtök

30. felhívja a Bizottságot, hogy második cselekvési tervébe illessze be ismét a szennyezéssel szembeni expozíció csökkentésével kapcsolatos pillért, az európai környezetvédelmi és egészségügyi stratégiában (Science, Children, Awareness, Legal instrument, Evaluation – SCALE) (COM(2003)0338) előírtak szerint;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és biztosítson olyan eszközöket, amelyek – a lisszaboni menetrend keretében hangsúlyozottak szerint – segítenék az innovatív megoldások kifejlesztését és előmozdítását a környezeti stressztényezőkől fakadó főbb egészségi kockázatok minimálisra csökkentése érdekében;

32. sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul határozzon az EU Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslatról, mivel a Parlament már régen, 2006. május 18-án elfogadta az álláspontját⁽¹⁾; úgy véli, hogy az új rendelet – amely más intézkedésekkel együtt csökkenteni fogja az EU Szolidaritási Alapja hatálybalépésének korlátait – lehetővé fogja tenni, hogy a természeti vagy ember által előidézett katasztrófák által okozott károkat hatékonyabban, rugalmasabban és gyorsabban enyhítsék; hangsúlyozza, hogy egy ilyen pénzügyi eszköz igen fontos, különösen azért, mert a természeti katasztrófák a jövőben feltehetően gyakrabban fognak bekövetkezni, részben az éghajlatváltozás miatt;

33. javasolja a Bizottságnak, hogy – mivel Európában a kis- és középvállalkozások gazdasági jelentősége meghatározó – biztosítson a kis- és középvállalkozások számára olyan technikai támogatást, amely ezt lehetővé teszi, és segítse őket abban, hogy betartsák a kötelező környezet-egészségi előírásokat, valamint ösztönözze őket további – a vállalkozások működésére kiható, környezet-egészségi szempontból pozitív – változtatások megvalósítására;

34. ajánlja a Bizottságnak, hogy 2010-re, illetve a környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv „második ciklusára” kezdeményezéseit a veszélyeztetett népességcsoportokra összpontosítsa, és készítsen olyan új kockázatelemzést, amely figyelembe veszi a gyermekek, a várandós nők és idősök különös veszélyeztetettségét, mint alapvető szempontot;

35. ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a megelőzés és az elővigyázatosság elvének előnyeit, valamint fejlesszenek ki és alkalmazzanak olyan eszközöket, amelyek lehetővé teszik a lehetséges környezeti és egészségi veszélyek előrejelzését és leküzdését; azt ajánlja, hogy a Bizottság határozza meg e cselekvési terv „második ciklusának” költségét, és rendelkezzen az egészséget érő környezeti hatások csökkentésére, illetve a megelőző és óvintézkedések végrehajtására irányuló nagyobb számú gyakorlati intézkedést fedező megfelelő finanszírozásról;

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a WHO-nak.

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 331. o.

A Mauritániában elkövetett államcsíny

P6_TA(2008)0411

Az Európai Parlament 2008. szeptember 4-i állásfoglalása a Mauritániában elkövetett államcsínyról

(2009/C 295 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel elnökének, az Európai Unió nevében a Tanács soros elnökségének, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a Bizottságnak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az Afrikai Uniónak, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének és a Frankofón Országok Nemzetközi Szervezetének a Mauritániában elkövetett államcsínyre vonatkozó nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Nyugat-Afrikáért felelős főtitkárának, Saïd Djinnitnek Mauritániában az államcsíny óta tett második látogatására,